

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені І. І. МЕЧНИКОВА
Факультет хімії та фармації

ЗАТВЕРДЖЕНО
Голова приймальної комісії
ОНУ імені І. І. Мечникова
« » проф. В'ячеслав ТРУБА 2026р



ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ІСПИТУ
для вступу на третій(освітньо-науковий) рівень вищої освіти
спеціальність ЕЗ Хімія ОП Хімія
на основі освітнього ступеня магістр
(освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст)

Схвалено на засіданні Вченої ради
факультету хімії та фармації
Протокол № 7 від « 31 » березня 2026 р.

ОНУ
2026

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Фаховий іспит – форма вступного випробування, для конкурсного відбору осіб для здобуття наукового ступеня доктора філософії, які вступають на основі здобутого ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста). Організація та проведення вступного випробування відбувається у порядку визначеному Порядком прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2025 році затвердженому наказом Міністерства освіти і науки України від 10 лютого 2025 року № 168 та зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 26 лютого 2025 року за №15/41360 та Положенням про приймальну комісію Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Мета вступного випробування за спеціальністю ЕЗ Хімія - виявлення рівня теоретичних знань вступників, наявності практичних навичок, уміння аналізувати хімічні процеси, робити узагальнення та проводити порівняльний аналіз.

Вимоги до рівня підготовки здобувачів: продемонструвати знання фундаментальних хімічних теорій та закономірностей, сучасної хімічної термінології та номенклатури, особливостей розвитку хімії та уміння використовувати теоретичні знання для розв'язання дослідницьких та практичних завдань у різних умовах.

Форма фахового іспиту – тестування.

Підготовка програми фахового іспиту, розробка тестових завдань та проведення іспиту здійснюється предметною комісією факультету хімії та фармації (наказ № 421-18 від 28.02.2025 р.).

1. ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. Загальна хімія

1.1. Будова електронних оболонок атома. Квантова теорія будови атома. Теорія Бора. Постулати Бора. Борівський радіус, швидкість руху електрона, енергія стану електрона. Енергетичні рівні основного та збудженого станів. Спектр атома водню за Бором. Фізичний зміст сталої Рідберга. Енергія іонізації.

Векторна модель атома. Розвиток теорії Бора. Ефекти Зеемана і Штарка. Уявлення Зоммерфельда. Векторні підходи опису стану електрона в атомі. Уявлення про орбітальне, магнітне і спінове квантові числа. Принцип Паулі.

Квантово-механічна модель атома. Корпускулярно-хвильові властивості фотона. Рівняння Планка, Ейнштейна. Основні постулати квантової механіки. Рівняння де Бройля. Хвильові властивості електрона. Принцип невизначеностей Гейзенберга.

Рівняння Шредінгера. Хвильова функція. Фізичний зміст хвильової функції. Висновки із рівняння Шредінгера.

Атом гідрогену (квантово-механічний опис). Полярна система координат. Радіальна складова хвильового рівняння. Залежність радіальної складової та ймовірності розподілу від квантових чисел. Кутова складова хвильової функції. Полярні діаграми. Вузлова поверхня. s, p, d, f – Атомні орбіталі.

Багатоелектронні атоми. Порядок розподілу електронів по енергетичним рівням і підрівням. Правило Клечковського. Принцип Паулі. Правило Гунда.

1.2. Періодичний закон Д.І. Менделєєва. Періодична система елементів. Періодичність властивостей елементів. Фізичний зміст періодичного закону. Електронні аналоги. Періодичність фізичних та хімічних властивостей елементів. Енергетичні характеристики атома. Вторинна та внутрішня періодичність.

1.3. Хімічний зв'язок та валентність. Метод валентних зв'язків (МВЗ). Розвиток уявлень про валентність та хімічний зв'язок. Крива повної енергії для молекули. Молекула водню за методом Гейтлера-Лондона. Валентність елементів з точки зору МВЗ (спінова теорія валентності). Донорно-акцепторний механізм утворення ковалентного зв'язку.

Основи метода молекулярних орбіталей (ММО). Поняття про молекулярну орбіталь (МО). Двоцентрові та багатоцентрові МО. Положення ММО. Зв'язуючі, антизв'язуючі та незв'язуючі МО. Правила побудови МО. Енергетичні діаграми. Порядок зв'язку.

Опис гомоядерних і гетероядерних молекул за ММО. Енергетичні діаграми для двохатомних гомо-, гетероядерних молекул. Гетероядерні молекули HF, NO, CO. Ізоелектронні частинки. Будова та реакційна здатність молекул. Загальні підходи опису багатоатомних молекул. Система МО для BeH_2 .

1.4. Координаційні сполуки. Номенклатура комплексних сполук. Види ізомерії комплексних іонів (геометрична, оптична, структурна, конформаційна ізомерії, ізомерія зв'язку).

Хімічний зв'язок в координаційних сполуках. Електростатичні уявлення. Метод валентних зв'язків (МВЗ). Зовнішньо- та внутрішньоорбітальні

комплекси. Теорія кристалічного поля (ТКП). Параметри розщеплення в залежності від структури комплексу: октаедр (правильний чи викривлений), тетраедр, квадрат. Спектрохімічний ряд лігандів. Низькоспінові та високоспінові комплекси. Прикладні аспекти ТКП. Метод молекулярних орбіталей (ММО) для опису комплексів.

Взаємний вплив внутрішньосферних замісників в координаційних сполуках. Правило Пейроне, Ієргенсена. Закономірність цис-транс-впливу. Теоретична трактовка транс- та цис-впливу в залежності від донорних та акцепторних властивостей лігандів. Галузі застосування координаційних сполук.

2. Неорганічна хімія

2.1. р-Елементи III групи. Алюміній. Будова атома. Мінерали алюмінію (боксит, нефелін, каолін). Виробництво алюмінію. Фізичні і хімічні властивості алюмінію. Оксид і гідроксид алюмінію, «старіння» за рахунок процесів оляції та оксоляції. Будова і властивості алюмінатів, добутих твердофазним синтезом і у водних розчинах. Гідроліз солей алюмінію і алюмінатів. Комплексні сполуки і подвійні солі алюмінію. Сульфід, нітрид, карбонат алюмінію. Гідрид алюмінію і алюмогідриди лужних металів. Сплави алюмінію. Застосування алюмінію та його сполук.

Підгрупа галію. Галій, індій, талій – розсіяні елементи. Вилучення галію, індію, талію із відходів виробництва алюмінію і кольорових металів. Будова атомів галію, індію, талію. Фізичні і хімічні властивості галію, індію, талію. Валентні стани елементів підгрупи галію. Зміна стійкості сполук, що містять елементи підгрупи галію, у ступені окиснення +1 і +3 в ряду галій-індій-талій. Методи одержання сполук одно- і трьохвалентних галію, індію, талію. Особливості окисно-відновних властивостей сполук талію. Кисотно-основні властивості трьохвалентних галію, індію, талію. Амфотерність оксидів і гідроксидів елементів підгрупи галію. Застосування елементів підгрупи галію.

2.2. р-Елементи IV групи. Силіцій. Будова атома силіцію. Основні ступені окиснення. Природні сполуки силіцію. Хімічні властивості силіцію. Сполуки його з металами і неметалами. Силіциди. Силани. Сполуки силіцію з галогенами. Кисневі сполуки силіцію. Оксид силіцію(IV), силікатні кислоти. Силікати, їх гідроліз. Силікагель. Силіційорганічні сполуки. Застосування силіцію та його сполук. Діагональна подібність у періодичній системі.

Германій, олово, плумбум. Природні сполуки. Будова атомів, характерні ступені окиснення. Зміна кислотно-основних властивостей і окисно-відновної здатності сполук германію, олова, плумбуму в ряду ступенів окиснення. Добування германію, олова, плумбуму. Їх фізичні і хімічні властивості. Найважливіші сполуки германію(IV): оксид, гідроксид, германати, тетрахлорид германію(IV), гідриди і металоорганічні сполуки. Найважливіші сполуки олова (II) і олова(IV): їх одержання, склад, будова, властивості. Оксид олова(II), гідроксид олова, оксид олова(IV), олов'яні кислоти, станати.

Найважливіші сполуки плюмбуму(II) і (IV), сурик, плюмбіти і плюмбати. Розчинні і нерозчинні солі плюмбуму(II) і (IV). Комплексні сполуки олова і плюмбуму. Застосування сполук германію, олова і плюмбуму.

2.3. d-Елементи. d-Елементи I групи (Cu, Ag, Au). Загальна характеристика d-елементів I групи. Будова атомів елементів підгрупи купруму. Переробка природних сполук купруму, срібла, золота. Фізичні і хімічні властивості купруму, срібла, золота. Сполуки купруму (I, II). Оксиди. Гідроксиди, солі купруму(I, II) Гідроліз солей купруму(II). Сполуки купруму(III) – купрати.. Найважливіші комплексні сполуки купруму (I, II). Сполуки срібла(I) - оксид, гідроксид, розчинні і нерозчинні солі. Галогенічні, аміачні, тіосульфатні комплексні сполуки срібла(I). Оксиди золота та їх гідрати. Аурати. Солі і комплексні сполуки золота, їх склад, будова, властивості. Золотохлороводнева кислота. Зміна характерних ступенів окиснення в ряду купрум-срібло-золото.

d-Елементи II групи (Zn, Cd, Hg). Загальна характеристика d-елементів II групи. Будова електронних оболонок атомів цинку, кадмію, ртуті. Добування цинку, кадмію, ртуті. Фізичні і хімічні властивості металів підгрупи цинку. Сплави, що містять цинк, кадмій, ртуть. Амальгами. Зміна кислотно-основних властивостей оксидів і гідроксидів в ряду цинк(II) - кадмій (II) - ртуть(II). Гідроліз солей двохвалентних цинку, кадмію, ртуті. Амфотерність цинку(II) та його сполук. Зміна типу зв'язку в аналогічних сполуках цинку, кадмію, ртуті. Комплексні сполуки цинку(II), кадмію(II), ртуті(II). Сполуки ртуті(I), одержання, будова, властивості. Оксид і гідроксид ртуті(I). Солі ртуті(I). каломель. Застосування сполук цинку, кадмію, ртуті.

Сімейство платинових металів. Будова атомів елементів групи платинових металів. Знаходження у природі. Самородна платина. Вилучення елементів групи платинових металів із руд. Фізичні і хімічні властивості платинових металів. Закономірності в зміні стійкості характерних ступенів окиснення в сполуках платинових металів. Сполуки рутенію і осмію в ступені окиснення +8. Солі родію(III), іридію(III).

Сполуки паладію(II), платини(II) і (IV). Платино-хлороводнева кислота, її солі. Фториди платини. Значення комплексних сполук в хімії платинових металів. Будова і властивості комплексних сполук платина (IV) і (II). Інертність комплексів платини. Явище ізомерії. Застосування платинових металів та їх сполук в промисловості, науці, та медицині.

3. Аналітична хімія

3.1. Типи хімічних реакцій і процесів в аналітичній хімії

Основні типи реакцій і процесів в аналітичній хімії. Стан речовин в ідеальних і реальних системах. Закон діючих мас. Константи рівноваги в гомогенних та гетерогенних системах. Протолітична теорія Бренстеда – Лоурі. Константа автопротолізу. Буферні розчини та їх властивості. Обчислення рН розчинів. Добуток розчинності. Окисно-відновний потенціал. Рівняння Нернста. Константи стійкості комплексних сполук.

3.2. Методи виявлення та ідентифікації іонів

Аналітична реакція та аналітичний ефект. Вимоги та умови виконання аналітичних реакцій. Дробний і систематичний аналіз. Групові реагенти.

3.3. Хімічні методи аналізу

Титриметричний метод аналізу. Класифікація методів за типами хімічних реакцій. Вимоги до реакції в титриметричному аналізі. Види титриметричного визначення. Способи вираження концентрації розчинів в титриметрії. Первинні та вторинні стандарти. Точка стехіометричності і кінцева точка титрування. Загальні правила вибору індикатору та побудови кривих титрування. Фактори, які впливають на стрибок кривої титрування.

Метод кислотно-основного титрування: ацидиметрія та алкаліметрія. Методи окислювально-відновного титрування: перманганатометрія, йодометрія, дихроматометрія. Методи комплексометричного титрування. Металохромні індикатори і вимоги до них. Комплексонометрія. Методи осаджувального титрування. Аргентометрія. Методи Фольгарда, Мора, Фаянса.

Гравіметричний метод аналізу. Сутність гравіметричного аналізу і межі його застосування. Прямі і непрямі методи визначення. Гравіметричний фактор. Вимоги до осаджувальної та гравіметричної форми.

3.4. Методи розділення та концентрування

Класифікація методів розділення та концентрування. Сорбція. Переваги сорбційного концентрування. Класифікація механізмів сорбції. Ізотерми сорбції. Види сорбентів. Екстракція. Класифікація екстракційних систем та процесів. Умови екстракції неорганічних і органічних сполук. Константа екстракції та коефіцієнт розподілу. Хроматографія. Класифікація хроматографічних методів. Основні етапи хроматографічного аналізу. Іонний обмін і іонообмінна хроматографія. Тонкошарова та паперова хроматографія.

3.5. Інструментальні методи аналізу

Молекулярна спектроскопія. Спектри поглинання в УФ- та видимій області, їх основні характеристики, використання для якісного та кількісного аналізу. Типи електронних переходів. Закон Бугера – Ламберта – Бера. Молярний коефіцієнт світлопоглинання, його фізичний зміст. Спектрофотометричний метод. Реакції, які використовуються в фотометрії. Вибір оптимальних умов їх проведення. Способи визначення концентрацій речовин. Люмінесцентний аналіз. Правило дзеркальної симетрії. Інфрачервона спектроскопія. Типи коливань. Застосування ІЧ-спектроскопії для ідентифікації сполук.

Атомна спектроскопія. Джерела атомізації і збудження. Фізичні і хімічні процеси в джерелах атомізації. Метрологічні характеристики спектрального аналізу. Атомно-емісійний аналіз. Якісний і кількісний аналіз. Кількісна залежність між інтенсивністю спектральних ліній і концентрацією.

Атомно-абсорбційний метод. Сутність методу, способи отримання поглинаючого шару атомів. Умови Уолша. Джерела випромінювання, їх характеристики. Типи атомізаторів та їх конструктивні особливості. Спектроскопічні величини, зв'язок між цими величинами і концентрацією елементу в пробі. Можливості, переваги і недоліки методу, порівняння його з атомно-емісійним методом.

Електрохімічні методи аналізу. Загальна характеристика електрохімічних методів. Класифікація. Види електрохімічних потенціалів і причини їх виникнення на межі розподілу різних фаз. Електрохімічна комірка. Гальванічний елемент. Типи електродів. Чутливість і селективність електрохімічних методів.

Потенціометрія. Вимірювання потенціалу. Іонометрія. Класифікація електродів. Електродна функція, коефіцієнт селективності, час відгуку. Потенціометричне титрування. Зміна електродного потенціалу в процесі титрування. Способи виявлення кінцевої точки титрування.

Кулонометрія. Закони Фарадея. Способи визначення кількості електрики. Пряма кулонометрія. Потенціостатична та амперостатична кулонометрія. Титрування електроактивних і електронеактивних компонентів. Визначення кінцевої точки титрування.

Вольтамперометрія та амперметричне титрування. Індикаторні електроди і класифікація вольтамперометричних методів. Переваги і недоліки ртутного електроду. Одержання і характеристика вольтамперної кривої. Полярографія. Рівняння Ільковича. Рівняння полярографічної хвилі Ільковича – Гейровського. Потенціал півхвилі. Амперометричне титрування. Суть методу. Індикаторні електроди. Амперометричне титрування з одним і двома індикаторними поляризованими електродами. Види кривих титрування.

Кондуктометрія. Електропровідність розчинів. Кондуктометрична комірка. Принцип кондуктометричного титрування.

3.6. Метрологічні основи хімічного аналізу

Основні метрологічні характеристики (правильність, відтворюваність). Особливості хімічного аналізу як процесу вимірювання. Похибки вимірювань. Статистичні критерії перевірки правильності та відтворюваності результатів. Стандартні зразки.

4. Органічна хімія

4.1. Загальні положення теоретичної органічної хімії. Теорія будови органічних сполук О.М.Бутлерова. Типи хімічного зв'язку (іонний, ковалентний, семіполярний, водневий). Гібридизація атомних орбіталей, ковалентні σ - та π -зв'язки.

4.2. Класифікація органічних сполук, реагентів і реакцій. Принципи номенклатури насичених та ненасичених вуглеводнів, вуглеводневих радикалів. Ізомерія органічних сполук (структурна, геометрична, оптична та поворотна ізомерія). Поняття про типи механізмів реакцій в органічній хімії.

4.3. Методи виділення, очистки та ідентифікації органічних сполук. Способи розділення органічних речовин: фільтрування, центрифугування, перекристалізація, возгонка та ректифікація, перегонка з водяною парою, екстракція. Колоночна, тонкошарова і газова хроматографія, їх використання для розділення та ідентифікації органічних сполук.

4.4. Фізичні константи органічних сполук (температури плавлення й кипіння, густина, показник заломлення, молекулярна рефракція), їх сутність, методи визначення та використання для ідентифікації.

4.5. Сучасні інструментальні методи ідентифікації органічних сполук: ІЧ, УФ, ЯМР спектроскопія, їх сутність і основні параметри, що використовуються для ідентифікації органічних речовин.

4.6. Основні класи органічних сполук. Алкани. Номенклатура, ізомерія алканів, електронна та просторова будова алканів. Основні методи синтезу алканів. Хімічні властивості алканів. Вільні радикали та фактори, що визначають їх відносну стабільність. Механізми вільнорадикальних реакцій в алканах. Реакційна здатність та вибірковість (регіоселективність) при реакціях радикального заміщення.

Алкени, алкіни, алкадієни. Номенклатура, ізомерія, електронна та просторова будова ненасичених вуглеводнів. Методи синтезу алкенів, алкінів, алкадієнів. Хімічні властивості алкенів, алкінів, алкадієнів. Механізм електрофільного приєднання, регіо- та стереоселективність реакцій A_E . Правило Марковникова та його сучасна інтерпретація. Обернення орієнтації приєднання бромоводню (за Карашем). 1,2- та 1,4-приєднання до кон'югованих алкадієнів. Кислотні властивості термінальних ацетиленів.

Ароматичні сполуки. Номенклатура, ізомерія ароматичних сполук. Електронна будова бензольного кільця. Поняття про ароматичність, правило Хюккеля, енергія кон'югації та ступінь ароматичності. Методи синтезу бензолу та його гомологів. Хімічні властивості аренів і реакції електрофільного заміщення. Вплив замісників в бензольному кільці на ізомерний склад продуктів і швидкість реакції.

Галогенопохідні вуглеводнів. Моногалогенопохідні аліфатичного та ароматичного рядів, їх номенклатура, ізомерія та електронна будова. Способи утворення зв'язку $C-Hal$. Хімічні властивості моногалогенопохідних: нуклеофільне заміщення атомів галогенів і дегідрогалогенування. Особливості механізмів S_N1 та S_N2 . Конкуренція реакцій нуклеофільного заміщення (S_N1 та S_N2) та елімінування ($E1$ та $E2$).

Спирти та феноли. Одноатомні та багатоатомні спирти і феноли, їх номенклатура, ізомерія та електронна будова. Способи одержання гідроксипохідних аліфатичного та ароматичного рядів. Хімічні властивості спиртів та фенолів.

Карбонільні сполуки. Електронна будова карбонільної групи. Альдегіди, кетони, їх номенклатура та ізомерія. Способи утворення карбонільної групи. Хімічні властивості альдегідів та кетонів. Нуклеофільне приєднання по карбонільній групі та його механізм. Класифікація нуклеофільних реагентів: основи Льюїса, псевдокислоти, криптооснови. Кето-єнольна таутомерія.

Карбонові кислоти та їх похідні. Класифікація, номенклатура, ізомерія карбонових кислот та їх похідних. Електронна будова карбоксильної групи та карбоксилат-аніона. Методи одержання карбонових кислот. Хімічні властивості карбонових кислот. Похідні карбонових кислот: естери, галогенангідриди, ангідриди, амідри, нітрили. Уявлення про механізм взаємоперетворень карбонових кислот та їх похідних, роль кислотного та основного каталізів на прикладі реакцій естерифікації та омилення.

Нітросполуки. Способи одержання та хімічні властивості нітросполук. Нітросполуки, класифікація, номенклатура, ізомерія та електронна будова нітрогрупи. Способи одержання нітросполук. Хімічні властивості нітросполук: Таутомерія нітросполук.

Аміни. Класифікація, ізомерія, номенклатура амінів. Електронна будова аміногрупи, просторова будова амінів. Способи синтезу амінів. Хімічні властивості амінів. Діазо- і азосполуки. Електронна будова та реакції солей діазонію. Загальні уявлення про механізм реакції азосполучення.

Гідроксикислоти. Класифікація, ізомерія, номенклатура гідроксикислот. Уявлення про стереохімію гідроксикислот з одним та двома хіральними центрами (молочна, яблучна та винна кислоти). Загальні методи синтезу гідроксикислот. Хімічні властивості гідроксикислот.

Амінокислоти. Класифікація і номенклатура амінокислот. Структурні типи природних амінокислот, стереохімія і конфігураційні ряди. Методи синтезу амінокислот, основані на реакціях ненасичених і дикарбонових кислот. Хімічні властивості амінокислот. Уявлення про пептидний синтез.

Вуглеводи. Класифікація і номенклатура вуглеводів. Стереοізомерія моносахаридів, конфігураційні ряди, кільчасто-ланцюгова таутомерія, реакції, які використовуються для доказу наявності та розміру циклу. Мутаротація. Хімічні властивості моносахаридів. Класифікація, будова, номенклатура, дисахаридів. Цикло-оксо-таутомерія відновних дисахаридів і властивості, пов'язані з нею.

Гетероциклічні сполуки. П'ятичленні гетероцикли з одним гетероатомом (фуран, тіофен, пірол), їх будова, залежність ступеня ароматичності від природи гетероатома. Загальні методи синтезу. Хімічні властивості п'ятичленних гетероциклів, реакції електрофільного заміщення і вплив природи гетероатома на особливості їх протікання.

Шестичленні гетероцикли з одним гетероатомом. Піридин, номенклатура та ізомерія похідних. Електронна будова піридину та її зв'язок з хімічними властивостями. Реакції електрофільного заміщення в ядрі піридину. Реакції нуклеофільного заміщення, механізм реакції Чичибабіна.

4.7. Високомолекулярні сполуки. Класифікація полімерів в залежності від походження, хімічного складу та будови ланок основного ланцюга.

Процеси полімеризації, радикально-ланцюгова полімеризація. Процеси ініціювання, типи ініціаторів. Засоби проведення радикальної полімеризації: в масі, емульсії, суспензії; їх переваги та недоліки.

Загальна характеристика процесів поліконденсації, їх класифікація, види рівноваг. Рівновага лінійна поліконденсація - утворення циклів; вплив температури.

Властивості розчинів полімерів, процеси набухання, термодинаміка цих процесів. Основне рівняння стану полімерів в розчинах, його аналіз. В'язкозиметрія як метод визначення молекулярних мас полімерів.

Характеристика агрегатних і фазових станів полімерів, кристалічний фазовий стан, теплові ефекти фазових переходів, типи надмолекулярних

структур. Фізичні стани полімерів, термомеханічні криві аморфних полімерів, вплив молекулярних мас.

5. Фізична хімія

5.1. Основні етапи розвитку фізичної хімії як сучасної теоретичної основи хімії. Основи хімічної термодинаміки. Інтенсивні та екстенсивні параметри системи.

5.2. Термодинамічні процеси, їх види. Перший закон термодинаміки. Теплоємність речовин. Ентальпія. Закон Гесса та висновки з нього. Залежність теплоємності від температури та розрахунки теплових ефектів реакцій. Застосування першого закону термодинаміки.

5.3. Другий закон термодинаміки. Рівняння другого закону термодинаміки для зворотних та незворотних процесів. Самодовільні процеси. Ентропія як функція стану системи. Фізичний зміст ентропії. Третій закон термодинаміки. Розрахунок абсолютного значення ентропії. Застосування другого закону термодинаміки.

5.4. Характеристичні функції та їх значення. Зв'язок між зміною вільної енергії та роботою системи. Величини характеристичних функцій як критерії умов рівноваги та самодовільного перебігу хімічних процесів. Рівняння Гіббса-Гельмгольца та його роль в хімії. Хімічний потенціал ідеального та неідеального газів. Умови рівноваги та самодовільного перебігу процесів у відкритих системах.

5.5. Хімічна рівновага. Рівняння ізотерми хімічної реакції. Зміна енергії Гіббса та енергії Гельмгольца при хімічній реакції. Розрахунок констант рівноваги хімічних реакцій з використанням таблиць стандартних величин термодинамічних функцій. Залежність константи рівноваги від температури. Рівняння ізобари та ізохори хімічної реакції.

5.6. Фазові рівноваги. Гетерогенні хімічні рівноваги та особливості їх термодинамічного описання. Рівновага фаз. Правило фаз Гіббса. Рівняння Клапейрона-Клаузіуса та його застосування до різних фазових переходів. Діаграми стану однокомпонентних систем: сірки, вуглецю, води. Фізико-хімічний аналіз. Діаграми стану двохкомпонентних систем.

5.7. Рідкий стан речовини, його природа. Поверхневий натяг, його залежність від температури та густини. Розчини. Теплові та об'ємні ефекти при утворенні розчинів. Механізм розчинення. Розчинність газів в рідинах. Розбавлені розчини неелектролітів, їх властивості. Ідеальні та неідеальні розчини. Тиск насиченої пари рідких розчинів. Відхилення від закону Рауля.

5.8. Рівновага рідина-пар в двокомпонентних системах. Склад насиченої пари рідких сумішей. Закони Коновалова. Поділення речовин шляхом перегонки. Дистиляція подвійних сумішей. Азеотропні суміші та їх властивості.

5.9. Неідеальні розчини та їх властивості. Температура кипіння та замерзання розчинів. Кріоскопія та ебуліоскопія. Процеси, що мають місце в розчинах: дифузія, осмос.

5.10. Розчини електролітів. Застосування законів Рауля та Вант-Гоффа для розчинів електролітів. Основні положення та недоліки теорії

електролітичної дисоціації Арреніуса. Причини електролітичної дисоціації.. Константа електролітичної дисоціації, закон розведення Оствальда.

5.11. Основні положення та недоліки теорії Дебая-Хюккеля. Активність і коефіцієнт активності електролітів. Іонна сила розчину. Правило сталості іонної сили. Перше, друге та третє наближення Дебая-Хюккеля.

5.12. Електропровідність розчинів електролітів. Питома та молярна електрична провідність розчинів слабких та сильних електролітів та її залежність від концентрації. Числа переносу та методи їх визначення.

5.13. Закон незалежного руху іонів Кольрауша. Теорія електропровідності сильних електролітів Дебая-Хюккеля-Онзагера. Електрофоретичний і релаксаційний ефекти. Протонний механізм переносу електрики в розчинах електролітів. Кондуктометричне титрування.

5.14. Гальванічний елемент. Електродний, дифузійний та контактний потенціали. Класифікація електродів. Типи електрохімічних ланцюгів. Термодинаміка гальванічного елемента. Потенціометричне титрування.

5.15. Швидкість електрохімічної реакції. Поляризація електродів. Перенапруга. Швидкість реакції перенесення заряду. Рівняння Тафеля.

5.16. Корозія. Класифікація процесів корозії. Швидкість корозії. Механізми електрохімічної та хімічної корозії. Захист від корозії.

5.17. Електричні характеристики хімічних джерел струму. Первинні та вторинні електрохімічні системи. Паливні елементи.

5.18. Формальна хімічна кінетика. Кінетика простих реакцій. Кінетичні рівняння. Методи визначення порядку реакції. Складні реакції (послідовні, паралельні, оборотні). Принцип незалежності елементарних стадій. Кінетичні криві накопичення окремих продуктів та визначення констант швидкості. Фотохімічні реакції. Закон фотохімічної еквівалентності Штарка-Ейнштейна. Вплив температури на швидкість хімічної реакції. Енергія активації. Рівняння Арреніуса. Основні теорії хімічної кінетики: теорія активних зіткнень та теорія перехідного стану.

5.19. Каталіз. Каталітичні реакції, їх особливості. Активність та селективність каталізаторів. Основні промислові каталітичні процеси. Механізми каталітичних процесів. Кінетика гомогенних каталітичних реакцій. Гетерогенні каталітичні реакції. Стадії гетерогенних каталітичних процесів. Активована адсорбція. Кінетична та дифузійна області гетерогенно-каталітичного процесу. Загальні уявлені про ферментативний каталіз.

6. Колоїдна хімія

6.1. Теоретичні та експериментальні основи колоїдної хімії – самостійної області хімічної науки. Різні типи класифікації дисперсних систем: за агрегатним станом дисперсної фази та дисперсійного середовища, за розміром частинок, за концентрацією та ін.

6.2. Особливості ліофобних та ліофільних колоїдних розчинів, їх відмінність від розчинів високомолекулярних сполук. Головні нові напрямки та об'єкти (мікроемульсії, тонкі плівки, біоколоїди та ін.), які вивчаються колоїдною хімією

6.3. Теорія броунівського руху. Її переконливе обґрунтування правильного матеріалістичного світогляду, що привело до утворення теорії флуктуації та сприяло розвитку статистичної фізики

6.4. Методи одержання дисперсних систем. Основні положення при розгляданні термодинаміки утворення нової фази

6.5. Фізична та хімічна основа й суть процесу адсорбції на різних межах поділу фаз

6.6. Особливі властивості поверхневих шарів, поверхневих явищ і утворення поверхневих плівок в дисперсних системах

6.7. Основні теорії адсорбції та енергетичні параметри адсорбції

6.8. Поверхнево-активні речовини (ПАР) і особливості їх адсорбції. Визначення розмірів і форми молекул ПАР, які утворюють поверхневу плівку

6.9. Особливі електричні властивості дисперсних систем. Вплив різних факторів (концентрації електролітів, температури та інших) на величину і знак електрокінетичного потенціалу колоїдних частинок

6.10. Змочування і розтікання. Крайовий кут змочування. Закон Юнга. Співвідношення між роботами когезії та адгезії при змочуванні. Рівняння Дюпре. Вибірче змочування як метод характеристики поверхні твердих тіл (ліофільних та ліофобних). Флотація.

6.11. Кількісна теорія кінетики коагуляції, яка була розвита в трудах Смолуховського, Мюллера і Фукса і обґрунтування відстані, на яку повинні наблизитися частинки, щоб відбулася їх взаємодія

6.12. Структуроутворення в дисперсних системах. Природа контактів між елементами структур. Умови утворення, механічні властивості коагуляційних структур; явище тиксотропії; утворення та властивості гелів

6.13. Колоїдно-хімічні основи охорони навколишнього середовища. Методи очистки природних та стічних вод, які засновані на зміні агрегативної та седиментаційної стійкості дисперсних систем. Використання коагулянтів і флокулянтів для очистки води. Очистка води від ПАР та іонів важких металів. Використання пінного фракціонування та піночної флотації, адсорбції та іонного обміну

6.14. Емпіричні закономірності та рівняння (Бірона, Гульдберга, Трутона, Коппа), які характеризують рідкий стан речовини. Сучасні дослідження будови води: аналіз моделі води (агрегату з молекул води) за допомогою ЕВМ; аналіз радіальних функцій розподілу рідкої води. Структура води в тонкому шарі на межі поділу фаз вода-газ

6.15. Сучасні уявлення про природу гідрофобної взаємодії. Гідрофобна взаємодія в дисперсних системах. Гідрофобна взаємодія в адсорбційному шарі та механізм адсорбції із розчинів з точки зору уявлень про гідрофобну взаємодію

6.16. Колоїдно-хімічні закономірності міжфазних взаємодій ПАР в багатокомпонентних системах в умовах існування та виникнення фазових утворень (супрамолекулярних асоціатів, наноструктурних утворень із контрольованими колоїдно-хімічними властивостями)

6.17. Поверхнева активність та адсорбція колоїдних ПАР. Гідрофільно-ліпофільний баланс. Гідрофільно-ліпофільне, гідрофільно-олеофільне та адсорбційно-міцелярне енергетичне співвідношення. Міцелоутворення у розчинах ПАР. Будова прямих та обернених міцел при різних концентраціях ПАР

6.18. Явища солюбілізації (колоїдне розчинення органічних речовин в прямих міцелах). Солюбілізація в неводних середовищах. Зв'язування і міцелярний каталіз.

7. Металоорганічна хімія

7.1. Зв'язок метал-карбон як основна характеристика металоорганічних сполук: ступінь йонності і ковалентності зв'язків С-М і їх вплив на будову і реакційну здатність металоорганічних сполук. Вплив поляризації органічних фрагментів і поляризації металу на структуру сполук. σ -Ліганди, ліганди π -донорного і π -акцепторного типів, їх класифікація і номенклатура.

7.2. Основні синтетичні підходи до одержання металоорганічних сполук неперехідних металів, їх хімічні властивості, застосування.

7.3. Металоорганічні сполуки перехідних металів. Правило 18-ти валентних електронів. Класифікація металоорганічних сполук перехідних металів за типом лігандів. σ -Донорні ліганди: взаємодія σ -зв'язків С-Н, С-С з перехідними металами. σ -Донорні- π -акцепторні ліганди. Алкенільні, арильні, алкінільні, карбенові, карбінові комплекси. σ, π -Донорні- π -акцепторні ліганди. Алкенові, алленові, алкінові комплекси. Комплекси циклічних π -лігандів. Циклопентадієнільні та бензолні комплекси.

8. Супрамолекулярна хімія

8.1. Становлення та розвиток супрамолекулярної хімії. Об'єкти та компоненти супрамолекулярних систем. Основні функції супрамолекул.

8.2. Природа супрамолекулярних взаємодій: координаційні, іон-іонні, іон-дипольні, диполь-дипольні, водневі, катіон- π , π - π -стекінг, ван-дер-ваальсові.

8.3. Основні класи лігандів-рецепторів. Поданди. Краун-етери. Криптанди. Циклодекстрини. Сферанди. Кавітанди. Карцеранди. Гетерокраун-етери. Каліксарени.

8.4. Супрамолекули. Комплекси типу «хазяїн-гість». Хелатний та макроциклічний ефекти. Катенани. Ротоксани.

8.5. Супрамолекулярні ансамблі. Міцели, везікули, мембрани, рідкі кристали. Тверді сполуки включення. Клатрати та інтеркаляти.

9. Нанохімія

9.1. Основні класи нанорозмірних систем. Карбенові наноструктури (фулерени і нанотубки). Компактні наноструктуровані матеріали. Порошкові наноматеріали. Наноматеріали на основі органічних речовин. Квантові наноструктури різної розмірності.

9.2. Фізичні та хімічні методи синтезу нанопорошків. Компактування порошків. Плівкові технології. Темплатний синтез наноматеріалів і наноструктур. Золь-гель метод та його модифікації.

9.3. Біологічні наноматеріали. Приклади наноструктур в живих організмах. Кістки та біологічні нанокомпозити.

9.4. Методи дослідження нанорозмірних систем: мікроскопічні, спектроскопічні, дифракційні.

9.5. Фізико-хімічні особливості наноструктурованих матеріалів. Енергетичний стан поверхні. Термодинамічні функції поверхні. Кінетичні особливості протікання хімічних процесів на поверхні наночастинок. Термодинамічні та кінетичні особливості поведінки наночастинок. Нанокаталіз.

9.6. Розмірні ефекти. Вплив розміру частинок на особливості їх хімічних властивостей і реакційну здатність. Проблеми стійкості наночастинок і їх асоціатів; фактори, що обумовлюють стабільність.

9.7. Фізичні особливості нанооб'єктів. Напівпровідникові наноматеріали. Нанокомпозитні матеріали. Загальні методи отримання нанокомпозитів. Магнітні наноматеріали.

2. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Ракитська Т.Л. Загальна хімія: навчальний посібник. Одеса: ОНУ імені І.І. Мечникова, 2019. 291 с.
2. Григор'єва В.В., Самійленко В.М., Сич А.М. Загальна хімія. – Київ: Вища школа, 1991. 431 с.
3. Левітін Є.Я., Бризицька А.М., Ключєва Р.Г. Загальна та неорганічна хімія : підруч. для студентів ВНЗ. Вид. 3-тє. Харків: Нац. фарм. ун-т (НФаУ): Золоті сторінки, 2017. 511 с.
4. Ракитська Т.Л. Загальна хімія : навч. посіб. Вид. 2-ге, допов. та перероб. Одеса: Одеський нац. ун-т, 2020. 292 с.
5. Раскола Л.А., Кюсе Т.О. Загальна хімія. Теорія та практика: навч. посіб. Одеса: Одеський нац. ун-т, 2019. 211 с.
6. Цветкова Л. Б. Загальна хімія: теорія і задачі: навч. посібник Львів : Новий Світ-2000, 2025. 400 с.
7. Яворський В.Т. Неорганічна хімія: підручник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2016. 324 с.
8. Цветкова Л.Б. Неорганічна хімія: теорія і задачі: навч. посіб. Львів. «Магнолія 2006». 2018. 412 с.
9. Смик Н.І. Електрохімічні методи аналізу. Задачі та запитання для самостійної підготовки. Навч посібник К.: ВПЦ Київський університет. 2020. 176 с.
10. Сирова Г.О., Петюніна В.М., Лук'янова Л.В., Тішакова Т.С., Савельєва О.В. Аналітична хімія (якісний аналіз): навч. посібник. Харків, 2019. 131 с.
11. Тимошук О.С., Тимошук С.В., Врублевська Т.Я., Пацай І.О. Основи електроаналітичної хімії: навчальний посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2018. 438 с.
12. Левицька Г.Д., Дубенська Л.О. Електрохімічні методи аналізу: навчальний посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 273 с.
13. Чеботарьов О.М., Топоров С.В., Гузенко О.М., Рахлицька О.М. Теоретичні основи аналітичної хімії. Розрахунки хімічної рівноваги : Навчально-методичний посібник для студентів II курсу факультету хімії та фармації спеціальності «102 Хімія» рівня вищої освіти першого (бакалаврського). Вид. 2-ге, доповнене. Одеса: «Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова», 2019. 112 с.
14. Топоров С.В., Хома Р.Є. Аналітична хімія. Фізико-хімічні методи аналізу. Ч. І. Електрохімічні методи аналізу : методичний посібник для самостійної роботи студентів хімічного факультету Одеса : «Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова», 2016. 76 с.
15. Чеботарьов О.М., Топоров С.В. Аналітична хімія. Фізико-хімічні методи аналізу. Ч. II. Оптичні методи аналізу: методичний посібник для самостійної роботи студентів хімічного факультету Одеса : «Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова», 2017. 92 с.
16. Чеботарьов О.М., Снігур Д.В. Метрологічні основи хімічного аналізу : Підручник., Одеса: ОНУ, 2019. 229 с.

17. Воронов С.А., Дончак В.А., Когут А.М. Органічна хімія. Львів: Львівська політехніка, 2021. 488 с.
18. Пивоваренко В.Г. Механізми органічних реакцій у розчинах: навч. посіб. Київ: ВПЦ "Київський університет", 2019. 303 с.
19. Черних В.П., Зіменковський Б.С., Гриценко І.С. Органічна хімія: підруч. для студ. вищ. навч. закл. 3-тє вид. випр. і доп. Харків: Вид-во. НФаУ; Оригінал, 2017. 752 с.
20. Мітрясова О.П. Органічна хімія: навч. посіб. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2018. 412 с.
21. Березан О. Органічна хімія. Довідник-посібник (видання 3, оновлене). Підручники та посібники, 2020. 208 с.
22. Яцимирський В.К. Фізична хімія. Київ: Перун, 2007. 512 с.
23. Солдаткіна Л.М. Основи електрохімії: Теорія та задачі Навчальний посібник. Одеса: Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, 2017. 200 с.
24. Волошинець В.А., Решетняк О.В. Фізична хімія: навч. посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 176 с.
25. Самойленко С.О., Отрошко Н.О., Аксьонова О.Ф., Добровольська В.О. Фізична та колоїдна хімія. Х.: Світ книг, 2018. 340 с.
26. Брускова Д.-М.Я., Кущевська Н.Ф., Малишев В.В. Фізична та колоїдна хімія: підручник. К.: Університет «Україна», 2020. 530 с.
27. Циганков С.А., Швидко О.В., Янченко В.О. Будова речовини з основами стереохімії: Навч. пос.. Ніжин: НДУ імені Миколи Гоголя, 2020. 220 с.
28. Сейфулліна І.Й., Громова М.І. Сучасні проблеми металоорганічної хімії. Одеса: Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2019. 146 с.
29. Марцинко О.Е. Супрамолекулярна хімія. Одеса: Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2019. 120 с.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ

Зміст тестових завдань визначено Програмою фахового іспиту для вступу на навчання для здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти за спеціальністю ЕЗХімія ОП Хімія на основі ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста).

Тест для фахового іспиту складається із завдань з **вибором однієї правильної відповіді** (ТЗ закритої форми). До кожного завдання подано п'ять варіантів відповідей (А, Б, В, Г, Д), з яких один правильний.

Загальна кількість завдань тесту – 50.

Завдання з вибором однієї правильної відповіді оцінюються в 0 або 2 тестових балів.

Результат фахового випробовування оцінюють за шкалою від 0 до 100 балів:

0 – 59 незадовільно;

60 – 74 задовільно;

75 – 89 добре;

90 – 100 відмінно

Критерії оцінювання іспиту за фахом

ТЗ із вибором однієї правильної відповіді	Кількість балів
• Неправильна відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповідь не надано	0 балів
• Правильна відповідь	2 бали
• мінімальна кількість тестових балів, яка дає право на участь в конкурсному відборі	60 балів
• максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання тесту	100 балів

Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це непередбачено рішенням Приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт, в якому фахова атестаційна комісія вказує причину відсторонення та час. У разі використання заборонених джерел абітурієнт, на вимогу члена фахової атестаційної комісії, залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку.

Вступник має право подати письмову апеляцію щодо екзаменаційної оцінки (кількість балів), отриманої на вступному випробуванні. Апеляція подається письмово у вигляді заяви у довільній формі на ім'я голови Приймальної комісії ОНУ імені І. І. Мечникова. Апеляційна заява подається вступником особисто згідно з Положенням про апеляційну комісію Одеського

національного університету імені І. І. Мечникова. Предметом апеляції може бути тільки оцінка з вступного випробування. Не розглядаються апеляції, подані невчасно або з порушенням процедури подання.

Вступники, які не з'явились на вступне випробування без поважних причин зазначених за розкладом час, до участі у подальших іспитах та конкурсному відборі не допускаються

Голова предметної комісії,
д.х.н., професор



Р.С. Хома